

julefortællingen

Der var engang nogle nisser der boede oppe i et kirketårn, hvor de spise en hel masse risengrød med kanel på. Nisserne kunne rigtig godt lide at gemme sig i kirketårnet eller i folks huse, hvor nisserne måske gav nogle enkelte gaver til folk ned i gennem skorstene. De var kun i københavn om vinteren og i december månede, hvor nisserne rendte rundt i folks huse og gemte sig for de måtte ikke blive opdaget. Hvis de blev opdaget blev de kaldt til nisse politiet, til en snak om hvordan man skal opføre sig som en ordenlig nisse.

I københavn var der både søde nisser og drillenisser, men drillenisserne blev en dag lidt for drille agtige, så de skubbede til de søde børn, ude i den hvide sne, hvor de kælkede, så børnene slog sig af at blive skubbet af de dumme drillenisser, men børnene kunne ikke se drillenisserne fordi at de havde en særlig evne til at gøre sig usynlige med hvis de havde lyst til det. Men en dag opdagede drillenisserne at de måske skulle lade være med at drille så meget, de søde nisser opdaget at det måske kunne være sjovt at drille bare en lille bitte smule. Det endte med at alle nisserne lige præcis den jul holdt jul sammen oppe i det store kirketårn, og de spise en masse risengrød med kanel, så de blev tykke og runde. De blev så mætte at de ikke kunne røkke sig ude af stedet og den julenat var der ikke nisser der orkede at drille nogen som helst fordi de lå bare og sov en dejlig nisse søvn den dejlige julenat.